

Міністерство освіти і науки України
Північно-Східний науковий центр НАН України та МОН України
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

Тези

**72-ої наукової конференції професорів,
викладачів, наукових працівників,
аспірантів та студентів університету,
присвяченої 90-річчю
Національного університету
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»**

Том 2

21 квітня – 15 травня 2020 р.

Полтава 2020

ДИДАКТИЧНИЙ РЕСУРС МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ ЯК ІНТЕНСИФІКАТОР ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ

Сучасний підхід до використання інформаційно-комунікаційних технологій в освіті не обмежується електронними підручниками чи посібниками, атласами, енциклопедіями, словниками. Мережеві технології й у першу чергу, Інтернет – один із засобів надання рівного доступу до якісної освіти, інтенсифікатором взаємодії учасників освітнього простору.

Глобальна мережа репрезентує функціонування різних сфер суспільства й забезпечує інформаційний сервіс: навчання, ділову співпрацю, спілкування, дозвілля, навіть хобі. Очевидно, що Інтернет необхідний освітянам незалежно від дисципліни викладання. Одна з його суттєвих переваг – сприяння самореалізації, розширення соціальних можливостей. Користувачі мережі не тільки «споживають» інформацію, а й поповнюють її власними інформаційними ресурсами.

Як відомо, мережа Інтернет не проектувалась спеціально для системи освіти, але освітнє середовище послуговується можливостями Інтернету, які задовольняють основні вимоги дидактики і щодо організації процесу навчання, і щодо технічних засобів навчання. Зокрема світова павутина розширює дидактичні можливості:

- 1) публікацію навчально-методичної інформації в гіпермедійному вигляді;
- 2) спілкування між суб'єктами й об'єктами навчального процесу;
- 3) дистанційний доступ до інформаційних ресурсів, віддалених бібліотечних каталогів і файлів електронних бібліотек, до файлів користувачів, а також до баз даних і знань;
- 4) дистанційне використання віддалених обчислювальних ресурсів і дистанційних лабораторних практикумів;
- 5) професійний розвиток фахівців у сфері освіти: підвищення кваліфікації через обмін фаховим контентом, майстер-класи колег, вебінари, тощо.

Саме ці можливості дозволили широко використовувати Інтернет у системі освіти.

Теоретично моделі навчання з використанням мережі поділяють на змішане й повне Інтернет-навчання. У першому випадку Інтернет-технології «вбудовують» у традиційний навчальний процес, а навчальний процес у свою чергу, складається з контактних і неконтактних періодів навчання. В іншому випадку – навчання відбувається цілком в Інтернеті.

Функційні ресурси мережі Інтернет спроможні забезпечити єдиний інформаційний простір для роботи на занятті й поза аудиторією, дають

можливість підвищувати рівень кваліфікації педагога шляхом оволодіння мультимедіа компетенцією.

Отже, з використанням мережі Інтернет інтенсифікується комунікація в освітньому просторі, оскільки світова павутина є транспортним засобом глобальної інформації; структурованим центром її поширення, через який можна звернутися до університетів, музеїв і бібліотек світу.

Інтернет-навчання має низку переваг порівняно з іншими видами навчання: Інтернет – безмежне джерело інформації, яке дозволяє швидко і достатньо широко розкрити суть конкретного навчального питання; автономна робота з необхідною літературою; можливість інтерактивного спілкування через програмні продукти на зразок Skype, Viber, ZOOM.

К.Баханов пропонує побудувати наступну загальну методичну схему організації навчальної діяльності із застосуванням Інтернет-ресурсів:

1. На першому етапі педагог планує свої уроки з використанням ресурсів Інтернету. При цьому необхідно обрати курси, теми, де Інтернет-ресурси найбільш органічно вплітаються в процес навчання, і відповідно буде досягатися максимальний освітній ефект.

2. На другому – визначає форму навчального заняття і методи, якими буде послуговуватися під час організації навчальної діяльності з ресурсами Інтернету. Це можуть бути: семінар, конференція, практикум, лекції, демонстрація проектів тощо.

3. На третьому – знаходить і складає (або доручає найбільш підготовленим студентам, учням) перелік найкращих ресурсів, з якими необхідно ознайомитися, виконуючи завдання.

4. На четвертому – організовує роботу студентів (учнів) із Інтернет-ресурсами. Для більш чіткої організації співпраці доцільно запропонувати завдання, які конкретизують проблему, що розглядається. Наприклад, проаналізувати аргументацію авторів знайдених матеріалів або співставити зміст сайтів з інформацією, що відома з інших джерел.

5. На останньому етапі відслідковує й оцінює результати ефективності навчання з використанням Інтернет-ресурсів. На цьому етапі можна використати різноманітні методи рефлексії та самооцінювання своєї діяльності [1].

Застосування Інтернет-технологій загалом змінює взаємодію педагога й студента чи учня: вона стає партнерською, зорієнтованою на досягнення спільної мети – організацію такого навчального процесу, в якому роль викладача, вчителя буде зводитися до корегування й управління. Постійно апробовуючи матеріал, педагог має можливість корегувати власну діяльність, залучаючи новітні інформаційні й освітні розробки, уникаючи банального застою, морального старіння знань і методики викладання.

Література

1. Використання сучасних інформаційних технологій: формування мультимедійної компетентності / За ред. Баханова К.О. — К.: Центр учбової літератури, 2015. — 296 с